FELICITĂRI!

Pentru a cincea oară (1961, 1964, 1965, 1966, 1967) campioana țării de tenis de masă, echipa CSM Cluj, a cucerit trofeul „Cupei campionilor europeni". Cele două meciuri (tur-retur) ale finalei celei de a șaptea ediții a importantei competiții continentale, CSM—Vasutas Budapesta, s-au încheiat cu rezultatul general de 10—5 (meciaveraj), 21—14 (setaveraj), 677—640 (punctaveraj) pentru jucătorii români. Să recunoaștem că scorul le este net favorabil sportivilor noștri. Deci, o nouă și merituoasă victorie se adaugă pe cartea de vizită a campionilor români. Felicitări autorilor acestui succes: jucătorii Dorin Giurgiucă, Radu Negulescu, Gheorghe Cobîrzan *și* Adalbert Reti *și* antrenorul emerit F. Paneth.

F. PANETH

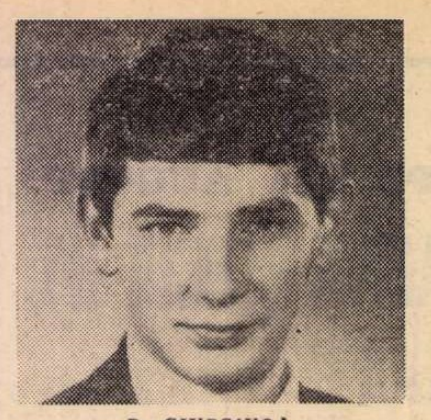

D. GIURGIUCĂ

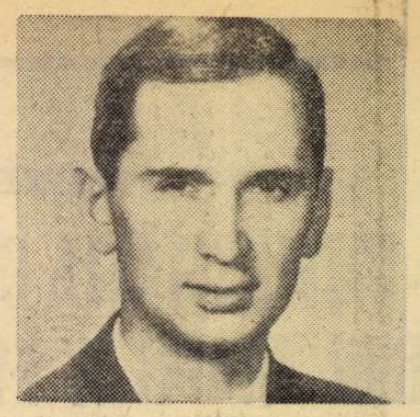

R. NEGULESCU

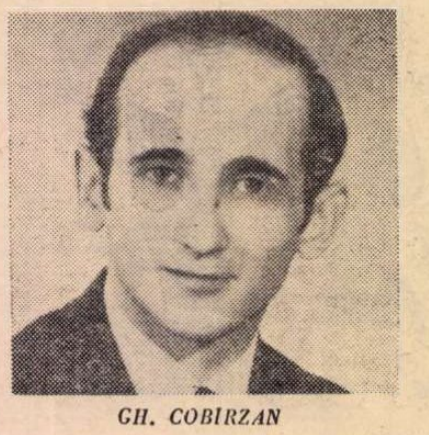

GH. COBÎRZAN

A. RETI

CUM SE PĂSTREAZĂ UN NUME

(Urmare din pag. 1)

pierdut repede, cît și elemente mediocre la începutul activității lor, dar care ne-au făcut mai tîrziu mari surprize. Primii s-au „pierdut" fiindcă n-au crezut în efectele miraculoase ale muncii, ceilalți s-au impus pentru că au asudat învățînd.

Fără dăruire și spirit de sacrificiu rezultatele sînt mici. Marea performanță se pregătește la temperatura înaltă a inimilor aprinse, a elanului debordant, a muncii perseverente. Spun asta, gîndind la echipa mea din anii '44-'48; aveam pe atunci un lot de numai 12 oameni (10 jucători, un portar și o rezervă), de multe ori dirijîndu-ne singuri, fiindcă n-aveam antrenor luni de-a rîndul. Veneam la antrenamente direct din sălile de curs și nu rare erau serile cînd uitam de cină. Nu știam pe atunci că noi reprezentăm „ceva". Acum, cînd auzim spunîndu-se: „greu să mai prindă Clujul echipa de atunci", ne dăm seama că am avut un „cuvînt" de spus. Comuniunea sufletească și unitatea morală — betonul armat al unei echipe — care existau între noi, au făcut să obținem marile rezultate (anul trecut, la o reuniune care s-a organizat după un meci cu veteranii Clujului, portarul Voinescu, spunea: „De-abia acum am dezlegat cifrul victoriilor voastre: voința celor 11 era. În fond, voința unică"). Nici unul nu dorea să fie vedetă, nimeni nu lupta pentru afirmarea lui. Luptam pentru numele nostru, pe care-l înbeam nespus

— Numele te obligă, consideră baschetbalistul HORIA DEMIAN. Cu cît ești mai mare, cu atît ești mai solicitat și mai... judecat. Ceea ce nu poate realiza o echipă la un moment dat (minutele dramatice dintr-o întîlnire importantă) se așteaptă de la jucătorul „nr. 1" al ei. Simți aceasta și te autosemnalizezi; apelezi la întreg arsenalul de cunoștințe și asuzi pînă la epuizare. Sînt cazuri cînd, din cauza unei maxime concentrări, nu poți da ceea ce vrei, ceea ce simți că trebuie. Părăsești terenul evitînd privirile celor din jur, fiindcă, deși reci, te ard. Ei știu să-și aleagă idolii, dar știu și să-i demitizeze. Eu cred în zicala: „Numele se cîștigă ușor, dar se poate pierde și mai ușor".

CA SPORTIV ȘI OM, O SINGURĂ DEVIZĂ: EXEMPLUL

Am reținut aprecierile pe care profesorul EDGAR POPPER, șeful catedrei de chimie analitică a Facultății de farmacie Cluj, le-a făcut la adresa unui discipol al său *(Paul Marcu)*:

— Proaspătul meu colaborator este un exemplu: admir în primul rînd puterea lui de muncă, străduința (zilnic lucrează 6-8 ore în laborator sau în sălile de curs, după care își face antrenamentele și participă la competiții). Îmi place atitudinea lui demnă, frumoasă, atît în viață cît și pe teren. Deși iubesc mult fotbalul, nu l-am condamnat niciodată cînd n-a strălucit în joc, fiindcă am văzut totdeauna la el bunăvoință, dăruire. Unii ar putea să-i pretindă mai mult! Eu știu că el dă atît cît poate.

Cuvinte la fel de calde a avut și pentru tenismanul RADU NEGULESCU și baschetbalistul HORIA DEMIAN. În foile lor matricole apar înscrise de-a lungul anilor de facultate numai note între 8 și 10.

— Totdeauna am privit pregătirea mea sub aspectul ei bilateral (profesională și sportivă), ne spune medicul RADU NEGULESCU. Mărturisesc că n-a fost de loc ușor, fiindcă solicitările au fost totdeauna mari (antrenamente, competiții și turnee, cursuri și sesiuni de examene), iar timpul insuficient să le acoperi. Atunci am dozat efortul, am făcut din noapte zi și... completarea noastră: a absolvit Facultatea de medicină cu media 10, a cîștigat pînă în prezent 14 titluri de campion republican (simplu și dublu) și a contribuit la cucerirea de cinci ori a „Cupei campionilor europeni" la tenis de masă.

M-am gîndit — prin antiteză — la tînărul halterofil Andrei Holtzer (C.S.M.), campion la juniori în '66. Specialiștii spun că are talent. Antrenorul vede în el un mare campion. Asta cînd e privit ca sportiv.

Cum arată, însă, omul? Iată ce ne spune directorul adjunct al Liceului N. Bălcescu, tovarășul MIHAI PIVARU: *„Am aprobat cererea lui de transfer în școala noastră (venea de la Liceul nr. 10) pe motiv că-i interesează un liceu cu profil sportiv. Curînd, cînd semnele de indisciplină au început să ne dea de gîndit, iar notele deveneau îngrijorătoare, au început întrebările; am descoperit însă alte lucruri: Holtzer nu se transferase la noi de bunăvoie, era exmatriculat din cealaltă școală pentru abateri grave de la disciplină. Aici este, în continuare, un element recalcitrant, un ferment al răului".*

Am deschis catalogul: 40 de absențe nemotivate, 3 corijențe în primul trimestru. Am căutat cauzele: antrenorul lui, TIBERIU ROMAN, explică: *„L-am răsfățat cam mult, trecîndu-i cu vederea unele greșeli, făcîndu-i unele concesii. A crezut că ceea ce i se dă i se cuvine într-adevăr și atunci a început să emită pretenții (nu-i mai convine cutare echipament, orele de antrenament nu sînt judicios distribuite, categoria la care se pregătește nu i se pare cea mai indicată) și să-mi desconsidere statuile. Este urmarea unei slabe colaborări între familie, școală și club".*

Trebuie acționat fără întîrziere. Deși vîrsta lui este capricioasă, nu trebuie uitat că această perioadă este hotărîtoare în cristalizarea personalității și a caracterului. Holtzer trebuie făcut să înțeleagă că urmînd același drum se desființează ca „nume" înainte de a se afirma.

CURT SOCOL ȘI... REGIMUL SPARTAN

— Atletismul presupune o muncă titanică. Fiecare centimetru adunat, fiecare secundă scăzută sînt greu plătite; uneori cu un efort de ani întregi — iată mărturia decatlonistului clujean Curt Socol, iată expresia unei „experiențe" de cîțiva ani. *Edison spunea: „În muncă de cercetare, 1 la sută reprezintă inspirație și 99 la sută transpirație". Cam în același sens înțeleg eu în sport rolul antrenamentului. Talentul nativ nealimentat de o muncă perseverentă nu dă roade, nu te impune. Cînd ai pretenția că reprezinți ceva în ierarhia numelor, atunci solicitările față de tine trebuie să fie infinit mai mari: pe de o parte le impune „numele", pe de alta dorința fierbinte de a te autodepăși și de a-ți trece în umbră rivalii".*

Programul său de lucru este o copie fidelă a crezului său: două antrenamente pe zi de o intensitate maximă, o repetare febrilă pînă la epuizare, o totală ignorare a cronometrului — un adevărat regim spartan de lucru (adăugăm și eforturile pentru continuarea studiilor, el fiind student în anul V la I.C.F., fără frecvență), așa înțelege el condiția de a-ți impune și a-ți păstra un nume.

CÎT DUREAZĂ NUMELE?

Numele durează atîta timp cît ești sportiv activ sau îți... supraviețuiește? Dacă da, care este condiția?

Un prim răspuns ni-l dă tovarășul TITUS LUCACI, secretarul clubului Universitatea: *„Sediul clubului Liverpool te impresionează prin aerul muzeal pe care-l degajă. Atmosfera aceasta este dată de figurile impunătoare ale marilor jucători care domină autoritar încăperile clubului. În fața lor, actualii jucători sînt chinuiți de întrebarea: „reprezint eu ceva pe lîngă acești coloși"? Un fenomen asemănător există și la noi: echipa de fotbal a Clujului a dat în cei aproape 50 de ani de existență multe valori de 24 de carate. Am urmărit la lucru patru generații distincte: echipa de mare autoritate a dr. Țîrlea, dr. Lazăr și Eugen Hațeganu, apoi epoca de aur cu Sepi, Guga și Ploieșteanu, echipa grea a dr. Luca, a fraților Medrea și Toni Dascălu și formația de mare elan a lui Ivansuc, Marcu și Adam. Cei amintiți, adevărate capete de afiș, și-au prelungit existența (cazul celor care s-au retras), pînă în zilele noastre. Numele nu moare, din contră, domină autoritar, stăruie ca un etalon, apare ca un grad de comparație. Dr. Georgescu (pînă mai ieri în echipa Universității) a și intrat în... legendă*

IVANSUC: TRADIȚIA ÎȚI IMPUNE

— S-au amintit aici generațiile care ne-au precedat pe noi și care s-au gravat adînc în memoria Clujului, s-au rostit nume care au intrat în analele clubului. Așa s-a închegat tradiția, o tradiție care ne „urmărește" și ne mărește în același timp responsabilitatea. Și noi am avut sclipiri. Eclipsa în care am intrat acum aș vrea s-o consider o perioadă accidentală în viața echipei. Am certitudinea că printr-un efort comun ne vom redresa curînd; cred că posibilitățile unor jucători ca Petru și Marcu sînt departe de a fi epuizate, că elanul debordant, ușor turbulent al „copiilor" echipei va face loc unuia matur, clarvăzător. Am vrea să credem că și „valul nostru" va fi înregistrat, am vrea să se spună că fotbalul alujean al deceniului VII poartă amprenta unor jucători ca Adam, Marcu etc.

Asta presupune și permanența jucătorilor la același club, element pe care-l consider, de altfel, ca o condiție a formării și păstrării unui nume.

— Publicul nostru și-a rafinat mult gusturile, consideră T. Lucaci. Clujul „sportiv" a devenit pretențios și se aprinde greu. A recuceri publicul, a-l reîntineri, a face din el un vulcan în erupție, asta este datoria fiecăruia dintre sportivii noștri.

SPORTUL POPULAR
Pag a 6-a Nr. 5238

De la cititori pentru... cititori

Zilnic, poșta ne aduce zeci de scrisori în care cititorii își expun opiniile privind activitatea sportivă la locurile lor de muncă, din orașele lor, sau despre diferite echipe. Din aceste scrisori nu lipsesc, firește, superlativele la adresa sportivilor care le merită și nici criticile. Iată cîteva dintre aceste scrisori:

★

● Din Pitești am primit o scrisoare de la tovarășul U. ION în care ne aduce la cunoștință că de la începutul anului și pînă acum radioamatorii argeșeni au obținut o „recoltă" bogată. Ei au în evidența lor 4 800 de legături cu radioamatori din peste 60 de țări, printre care cu Angola, Australia, Ghana, Somalia Franceză și, bineînțeles, numeroase țări europene. Pentru această performanță 12 sportivi din regiunea Argeș au primit diploma pentru emisie „În extern".

Am recepționat și noi cu plăcere această realizare a radioamatorilor argeșeni pentru care le trimitem prin ziar un „Q.S.L" de confirmare...

Vă rugăm, tovarășe Ion, ca în probleme privind sportul radio să vă adresați revistei de specialitate, „Sport și Tehnică".

● Cititorul nostru din Ploiești I. NICOLAE ne-a trimis cîteva rînduri care e bine să fie citite și de tovarășii din conducerea Clubului sportiv Petrolul. Iată despre ce este vorba: *„M-am dus la meciul Petrolul—Jiul și, luînd un bilet la peluză, mi s-a pus în mînă și un program obligatoriu care costa 2 lei. Acest program* intitulat *„Petrolul de-a lungul anilor" a fost editat mai de mult și nu eram dispus să-l cumpăr, dar am fost obligat. Pun acest program în plic și vi-l trimit dv.* (de aici se vede că cititorul nostru a mai cumpărat acest program, benevol sau obligatoriu, și nu mai are nevoie de el — N.R.) *și aștept să-mi răspundeți dacă se procedează bine sau nu la meciurile de fotbal ale echipei Petrolul".*

Aflați de la noi, stimate tovarășe Nicolae, că pentru a intra la meci este obligatoriu numai biletul. În rest, totul e benevol... (!)

● Un iubitor de fotbal din Capitală, S. NĂSĂUDEANU, ne-a trimis 3 pagini (dactilografiate la un rînd) în care se referă la unele probleme de disciplină, în special, ale unor jucători din echipele de fotbal din categoria A. Spațiul nu ne permite să reproducem din scrisoarea dv. decît un „subtitlu": *„Măi, ce le-a făcut"*, care se referă la măsura luată de federație, după meciul Rapid—Farul, de a suspenda terenul Giulești pînă la sfîrșitul sezonului fotbalistic 1966—1967.

Vă rugăm să ne mai scrieți

● *„Vă mulțumesc pentru ajutor, am primit banii".* Aceste cuvinte le-a așternut pe hîrtie G. Bostiog care a avut de primit o restanță de salariu de la asociația sportivă Aluminiul Slatina.

Ne pare bine că ați fost pus în drepturi, dar am dori ca pe viitor să nu mai fie nevoie să ne scrieți despre asemenea necazuri...

● Tinerilor GHERA, BOGDĂNESCU, POPESCU și alți amatori de volei din Reșița! În legătură cu scrisoarea pe care ne-ați trimis-o (lipsa terenurilor de volei în oraș, a unor competiții locale etc.) vă răspundem că am primit o adresă de la Consiliul orășenesc UCFS Reșița în care se spune că se va remedia totul. Între altele, în luna aprilie se va organiza la Reșița un campionat orășenesc de volei, sistem divizie. Țineți-ne la curent dacă cele promise de C.S.O. se îndeplinesc.